

РЕШЕНИЕ

№ 28653

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4499** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Сдружение „АВТОМОБИЛЕН СПОРТЕН КЛУБ В. РЕЙСИНГ ТИЙМ“ с ЕИК[ЕИК], представлявано от С. И. В., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. М. В., срещу решение № 32 от 05.01.2026 г. по АНД № 11965/2025 г. на Софийски районен съд, 96-и състав, с което е потвърден ЕФ серия Г № 0061400/13.12.2023 г., издаден от СДВР, с който на касатора, за нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) във вр. с чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 във вр. с чл.461, т.1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че в процесния ЕФ е налице неяснота относно фактическия състав на вмененото нарушение, както и че липсва фактология. Твърди се още, че АТСС е средство за измерване на скорост и няма как да установи наличието или липсата на застраховка ГО, противно на описаното в ЕФ. Според оспорвания, съдържанието на фиша не отговаряло на изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като били описани елементите на две нарушения, а било наложено едно наказание по чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 във вр. с чл.461, т.1 от КЗ. С твърдяното неотграничаване на конкретното нарушение касаторът мотивира нарушено право на защита и неяснота за кое от двете нарушения е наложена санкцията. Претендира касационната инстанция да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и процесният електронен фиш. Претендира разноски.

Ответникът – СДВР в представено по делото писмено становище оспорва касационната жалба като неоснователна. Развива доводи за правилност и законосъобразност на обжалваното съдебно решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият XIV касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оспореното решение районният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 12.12.2023 г., в 14:25 часа, в [населено място], по С. околоръстен път срещу № 467 с посока на движение от [улица]към [улица], се е движило МПС марка „М.“ модел „Е 200“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , заснето с автоматизирано техническо средство „CORDON M2“ № М.. Описаният автомобил не е спрял от движение, а като собственик е установено Сдружение „АВТОМОБИЛЕН СПОРТЕН КЛУБ В. РЕЙСИНГ ТИЙМ“ със законен представител С. В.. Към 12.12.2023 г. по отношение на посочения автомобил не е бил сключен валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съгласно приложена по преписката справка от Гаранционен фонд. Въз основа на тези данни и проверка за собствеността на заснетия автомобил, бил издаден процесният ЕФ.

Въз основа на тази фактическа обстановка, районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложеното наказание съответствало на тежестта на извършеното нарушение.

Решението е правилно.

Съгласно чл.638, ал.4 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал.1. Разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП урежда възможността установените и заснети с АТСС нарушения, за които не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, да се санкционират с електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. В чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 от КЗ не е предвидено налагане на административно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки.

В случая наказанието се налага на собственика на превозното средство, тъй като съгласно чл.438, ал.1, т.1 от КЗ, договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, т.е задължението за сключване на застраховка е на собственика и той понася отговорността, ако не го е изпълнил, независимо кой е управлявал процесното МПС към момента на заснемането му. Няма спор по фактите, че към датата на нарушението 12.12.2023 г. Сдружение „АВТОМОБИЛЕН СПОРТЕН КЛУБ В. РЕЙСИНГ ТИЙМ“ е собственик на процесния автомобил. В случая безспорно нарушението е установено с АТСС № М., чиято техническа годност се установява от доказателствата по делото. Установява се също, че техническото средство, заснело нарушението е било поставено в стационарно положение, като е съставен и протокол, съобразно изискванията на чл.10 от Наредба № 4332р-86218 от 13.12.2023 г., в който са посочени датата, мястото, контролираният пътен

участък и видът на използваното АТСС. На установения собственик на МПС, който в случая е наказаното юридическо лице, правилно е наложена имуществената санкция по чл.638, ал.1, т.2 от КЗ, която е в законоустановен размер от 2000 лева.

Неоснователен е доводът на касатора за нарушение на формата по чл.189, ал.4 от ЗДВП. Противно на твърденията му, процесният ЕФ съдържа словесно описание на нарушението, сторено по начин, който не накърнява правото на защита на лицето да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение – установено е управление на МПС, регистрирано в Република България, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ (ГО). Освен визираното словесно описание на нарушението, детайлно са описани: мястото му на извършване, дата и точен час, регистрационният номер на МПС, неговият собственик, нарушените разпоредби, размерът на санкцията, срокът, сметката и начините за доброволното ѝ заплащане. Това описание на нарушението, освен, че отговаря на законовите изисквания, предоставя възможност на наказаното лице да разбере вида на вмененото му нарушение – управление на МПС без сключена задължителна застраховка „ГО“ и да организира защитата си срещу него, която е упражнена надлежно и своевременно.

Обосновано СРС е приел, че доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод за доказаност на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.638, ал.1, т.2 и чл.461, т.1 от КЗ – управление на МПС без задължителната по чл.461, т.1 от КЗ застраховка „ГО“ (действаща към процесния момент). От приложената по делото справка от Гаранционен фонд се установява, че процесното МПС е управлявано без сключена задължителна застраховка „ГО“. За собственика на всяко МПС е известно задължението му да има сключена действаща застраховка „ГО“. Следва да се съобрази целта на императивното задължение за наличие на застраховка „ГО“, която е в защита не само на конкретния нарушител при евентуална щета, но най-вече на самите пострадали субекти, като гарантира репарирание на вредите. Допускането да се движат МПС в противоречие на посочената норма, не само накърнява обществените интереси, но и разкрива от страна на собственика на автомобила крайно незачитане на тези интереси и погазване на правилата, което е недопустимо. С оглед на посоченото, съдът споделя изцяло изложените от страна на СРС аргументи за неприложимост на чл.28 от ЗАНН.

По изложените съображения обжалваното съдебно решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 76,70 евро (150 лева), на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 32 от 05.01.2026 г. по АНД № 11965/2025 г. на Софийски районен съд, 96-и състав.

ОСЪЖДА Сдружение „АВТОМОБИЛЕН СПОРТЕН КЛУБ В. РЕЙСИНГ ТИЙМ“ с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноски по делото в размер на 76,70 (седемдесет и шест евро и седемдесет евроцента) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: